

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת בראשית ♦ כד' תשרי תשע"ד

"עקר למוד תורה לשמה אי אפשר לבוא
כי-אם על ידי הכשר זה של ההבנה
וההרגשה הבאה עמה, איך כל פרטי
תורה חביבים חבת קדש ואיך האור
הקליל, המלא חיים ומביא חיים לעולם,
מתפלש הוא בכל הפרטים כלם".

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קדוש השם הי"ד

בריאת העולם - כמחייבת המצוות והבדלתם של עם ישראל וארץ ישראל

דבריו הראשונים של "רש"י" בפירושו לתורה ידועים לכל בר בי-רב.

רש"י משיב לאומות העולם הטוענים שכביכול, אנו גזלנו מהם את ארץ ישראל, בכך שהקב"ה ברא את העולם, והוא אדון העולם פירושים רבים נכתבו אודות דברי רש"י הללו, ונראה שאף מרן הרב קוק זצ"ל מציע הסבר מקורי בנושא. "השקפת העולם המיוחדת לישראל היא שעושה את האמה לחטיבה אחת בעולם. והשקפה זו נעוצה היא בחידוש העולם על-פי ההרצאה התורנית: "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ". השקפה מיוחדת זו גורמת היא את המצוות המעשיות כלן ואת ההבדלה הלאומית המצוינת, ואת הזקוק לארץ-ישראל בתור ארץ מיוחדת לאמה, להרחיב בה את רוחה בלא מפריע, ובהקבלה של עזרה מכל התכונות המטבעות באויר הארץ ואקלימה בכלל. את התריס בפני הטמיעה מעמידה ההשקפה המיוחדת, והיא גורמת את פעלתה בהיותה מתגשמת בתורה ובמצוות במעשה, שבזה הנשמה הישראלית משתמרת מרקבון".

מרן הרב זצ"ל טוען כאן כי ברגע שאומרים אנו כי העולם אינו קדום אלא נברא, סימן שיש טעם, מטרה וכיוון לעולם, וממילא קיימים מעשים רצויים ולא-רצויים, להשגת אותה מטרה, ולהוצאת הטוב שבכוח מצוי בכל נברא. עד מתן תורה מיקמה המיתולוגיה האלילית את האלהים שלהם ואת מריבותיהם ב"שמיים", רחוק מעיני הנבראים. לעומת זאת, מלמדת כאן התורה שהאלקים ברא גם את "הארץ"! הקב"ה מופיע ומעורב בהיסטוריה (ניסים, יציאת מצרים, מעמד הר סיני, השגחה על עם ישראל בתולדות המיוחדות שלנו עד עצם דורנו), הוא מדבר עם העולם (נבואה לעם ישראל), ורוצה שנחקה אותו בעולם, על ידי המצוות שנתנו לנו למטרה הזאת, היינו כדי שיגלו את האלקיות ב"ארץ", עוד יותר.

אם אכן הכול נברא, סימן הוא שיש טעם ומטרה מיוחדת לכל גוון אשר נברא בכוונה כשונה מחברו, ושיש לו תפקיד ודרכי הפעלה מיוחדים. הרצאת הבריאה גם מלמדת שאותו בורא לא "בחר" בין אומות וארצות קיימות, אלא "יצר" את עם ישראל עם כוחות וצרכים (=מצוות) מיוחדים, ואת ארץ ישראל עם אויר, אקלים, וקדושה מסוימים, שאף הם זקוקים לטיפול (=עבודה=מצוות כב"משל הכרם" המפורסם) כדי להוציא את סגולותיה האלקיות מן הכח אל הפועל. אבל אחרת, כאשר לא מפעילים כל נברא לפי צרכיו, שולט בו ריקבון, וזו היא עדות על טבע הבריאה וצרכיה. על כן, זוהי התשובה לאומות: מעשה בראשית מלמד כי עם ישראל וארץ ישראל נבראו/נוצרו במיוחד לתפקידיהם, ואם לא יהיו יחדיו, ואם לא נעבוד בה את ה', אזי יישארו אותם הכוחות רק בכוח (הגורם ריקבון), ודבר זה הוא נגד הטבע, טעם ומטרת הבריאה, לגלות אלקיות, לא רק בשמים, אלא גם בארץ, בעולם הזה.

(הרב ארי יצחק שבט, ראש המרכז התייעודי, בית הרב)

למשפחת כיתה י/3 שלוחה ברכת שבת שלום

הסיפור לשבת – ותורה יבקשו מפיהו

הוד כבוד גאון ישראל והדרו מופת הדור ופארו, אור הנעלם, צדיק יסוד העולם, מרן אדמו"ר אברהם יצחק הכהן קוק שליט"א. בחיל ורעדה הנני גש היום לדרוש בשלום אדמו"ר שליט"א. מה אומר ומה אדבר, מיני אז נעלם אורו מאיתנו, והוד תפארתו נסע למרחוק בחו"ל, כל העולם כולו נכסה בערפל, ואני אנה אני בא, איה המה השעשועים הקדושים שזכיתי להשתעשע באמרות קדשו, וקווה קיוותי מאז שיפקדני לפעמים בדברי זהרורית גאון קדושתו, להחיות לב נשבר ונדכה. כי אנוכי לא ידעתי כתובתו. אבל נוסף על כל התלאות גם האור הזה נעלם ממני.

אנא אדמו"ר יחונני נא פעם כפעם במכתב ידי קודשו, ולשמחני בטללי אורותיו, אשר גם בעודו בחו"ל השפע קודש שלו הולך ומתגבר ואור ד' מתנוצץ עליו כפליים לתושיה, ומאיתו לא נעלם דבר.

הנני להעתיק פה אחד מהרשמים שרשמתי אצלי אז בתחילת ימי הסערות: "הצדיק הנשגב גאון הדעת והתבונה כשבא לארץ ישראל, כל העולם כולו משיג צורה אחרת וביחוד ארץ ישראל. כל ההרגשות החשוכות הולכים ונמחקים, ואילו המחשבות הנשגבות ממלאים מקומם ביתר שאת ויתר עוז. רבים רבים מתעלים לרגל בואו של הצדיק הזה, ונהירין שבילי דרקייע ושבילי דתלמודא וכולי תלמודא נגלה ונסתר מתחילים להיות מאירים בלבב כל יחיד ויחיד אשר אך חפץ להקשיב אוזנו לקול הדופק. וכשמסתובב הדבר שצריך הצדיק הזה לנסוע לחו"ל מסתתמים כל החזיונות הכבירים ובלבולים גדולים באים לעולם, ואיש את רעהו חיים בלעו.

אולם התקווה חזקה כשיחזור וישוב הצדיק הזה לא"י, יתווספו המאורות והיו לאורות יותר גדולות ומבהיקות מסוף העולם ועד סופו, ומנוחת שלום תשוב לעולם בגאולת אור ד' והרמת קרן משיחו. כמובן שלהאריך הרבה ולבאר בפרטות אי אפשר כהיום, והנני יוצא בברכה וביראה וחרדה ובידיים רועדות (כאשר יעיד הכתב). הצעיר עבדו ותלמידו, יעקב משה חרל"פ".

[ה'ד הרים' (אגרות הגר"מ חרל"פ זצוק"ל למרן הראי"ה קוק זיע"א) אגרת כה].

משנת - הראי"ה זצ"ל

בְּזַעַת אֶפֶיךָ תֹאכַל לֶחֶם ג, יט].

"העולם עומד לעלות ממעל למצב עבודת האדמה בצורתה האומללה, שתואר קללה יש לה. הזריעה וכל עמלה, הזריה, והניכוש שקדם לקצירה, כל אלה תוצאות של נפילה הן, מעקבות החטא, בזעת אפך תאכל לחם. יעלה רוח האדם למעלה, ותענה הארץ לעומתו ברכה עליונה [...], וגלוסקאות וכלי מילת מארץ יצמחו, ועבודת האדם גם המעשית תיקח לה תואר עליון יותר. מעין עליה זו הוא אור המתגלה בשמיטה, בשבת הארץ, שנה של שבייתה מכל עבודת הארץ, ודי לאדם בברכת האדמה, ממתת ד' עליה, וההתחרות האנושית חדלה, והלב מתעזן עד כדי הכרת אחות כל החיים כולם, "ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל". אמנם גם יובל, גם שמיטה, רשמים הם של עולם חדש, שהעולם ההווה איננו מניח לקבוע את כל החותם כולו, אבל מברשים הם טוב עליון, הבא מזריחה של רוחניות יותר עליונה.

אבל בין כך וכך חובת האדם בצורתו המדעית לרומם את עבודת האדמה משפלותה, וזה עושה אור ד' במדע האנושי, ו"עתידין כל בעלי אומניות שיעמדו על הקרקע", הקרקע תצא מקללתה בחלקה היותר גדול, מפני שהחכמה תגאלנה. אבל כל זה תהיה גאולת האדם, שהיא רק תכשיר גאולת העולם. אבל גאולת העולם עצמה תתרום מעל הצורך של עמידה על הקרקע, ולא חובה כי אם עדן תישאר עבודת האדמה, ובגן עדן יטייל האדם, ושמה יהיה לעבדה ולשמרה, והעדן עצמו "עין לא ראתה אלוקים זולתך יעשה למחכה לך", הוא למעלה מכל עבודה ומכל שמירה" [מרן הראי"ה, 'שמונה קבצים', קובץ א' פסקה תתסה].

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

יו"ל ע"י כיתה 3/ ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות